

Que sant Fructuós ens conservi Tortosa

Dll, 21/01/2013 per Jordi Llisterri...

[Laeto animo](#)

Ja que a sant Fructuós no li podem encomanar la vista, com a mínim li podem encomanar els bisbes que ens vindran. Fem-ho aquest 21 de gener, diada del [martiri de Sant Fructuós](#). És d'esperar que al relleu de Barcelona li quedi més d'un any i, per tant, possiblement **el proper nou bisbe nomenat a Catalunya serà el de Tortosa**.

Sigui dit per endavant que amb aquest tema sempre ens movem més en el terreny de **l'especulació** que de les certeses. Si fa deu anys algú hagués escrit que un professor de Navarra seria el proper bisbe de Tarragona, l'hauríem titllat d'indocumentat. I, si a més hagués dit que no s'estavellaria i que ja ens semblaria bé que després vingués a Barcelona -cosa ara bastant improbable acostant-se als 70 anys- també l'hauríem cremat a la foguera.

El relleu de Tortosa ens pot donar alguna pista de com aniran les coses. Però tampoc gaire. Els circuits que segueixen el nomenament d'una diòcesi com Tortosa no són els mateixos que els d'una seu cardenalícia, on hi ha molts més actors jugant les cartes.

En l'àmbit de les sorpreses, tampoc s'hauria de descartar que el moviment episcopal a Tortosa servís **per retallar de nou la Tarraconense**, limitant [el bisbat al territori](#) administratiu de Catalunya, com ja es va fer amb la Franja de Ponent a Lleida el 1995. Curiosament, fer coincidir els límits civils amb els eclesiàstics és un principi que gairebé només s'ha aplicat a Catalunya i no a altres llocs d'Espanya que ho han demanat amb insistència .

Així, demanem a sant Fructuós que per ara conservi Tortosa. **No és moment de fer mudances** a l'espera de si realment acaben canviant els mapes polítics. I, en tot cas, s'hauria d'afrontar amb una reformulació més ampla del mapa de les diòcesis catalanes, i per consens, no per decret *nuncial* com la divisió de Barcelona.

I, a l'espera de Tortosa, ara si que es van escalfant motors per Barcelona. És el tema fort i determinant sobre **el mapa de l'Església a Catalunya dels propers vint anys**.

Aquest dilluns em recordaven que **ni Don Marcelo volia a Jubany, ni Jubany a Carles, ni Carles a Sistach, ni Sistach a...** És a dir, que a Barcelona sembla que s'ha establert com a maledicció que el bisbe successor sembli posat per **desmuntar l'obra del seu antecessor**. Una mena de mudament permanent que no porta enlloc.

De moment, ja han començat a estufar-se alguns noms en aquesta línia, com el del cardenal [Antonio Cañizares](#) i el del bisbe d'Eivissa, [Vicente Juan](#). **Altra vegada la via valenciana** (tot i que crec recordar que Cañizares és de la zona de València que només es parla castellà).

A mi em diuen que està encara una mica verd. Però almenys això pot servir per a que veient el panorama, **qui realment pot fer alguna cosa per assegurar un**

bon relleu a Barcelona -que no som els periodistes- ho faci.